

Sygn. akt III RC 241/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Pniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Szczepkowska

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Brodnicy

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko W. K.

o obniżenie alimentów

1) oddała powództwo,

2) nie obciąża pozwanego kosztami procesu, w tym nieuiszczoną opłatą sądową w sprawie.

Sygn. akt III RC 241/15

UZASADNIENIE

W dniu 27 października 2015r. M. K. wniósł do tutejszego Sądu pozew o obniżenie alimentów przeciwko małoletniej W. K. reprezentowanej przez matkę B. K.. Domagał się obniżenia alimentów z kwoty 250 zł miesięcznie ustalonej w wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I C 2109/13- do kwoty 150 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu M. K. wyjaśnił że utrzymuje się jedynie z renty chorobowej w wysokości 670 zł miesięcznie. Mieszka z chorą matką, która wymaga całodobowej pielęgnacji i opieki. Gdyby nie jej pomoc finansowa po zapłaceniu alimentów nie miałby z czego żyć i za co opłacić mieszkania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 grudnia 2015r. B. K. działając w imieniu małoletniej pozwanej W. K. wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że mieszka razem z córką i utrzymują się jedynie z jej wynagrodzenia za pracę w kwocie 2.047,15 zł netto oraz wpłacanych przez powoda alimentów. Po rozwodzie z mężem wynajmuje mieszkanie i płaci czynsz w łącznej wysokości 776,13 zł. Spłaca także pożyczkę zaciągniętą z Zakładowego Funduszu Socjalnego, której miesięczna rata wynosi 444,44 zł. W jej ocenie obniżenie i tak niskiej już kwoty alimentów uniemożliwi jej zaspokojenie potrzeb córki.

W dniu 7 marca 2016r. W. K. ukończyła 18 lat. W dniu 19 kwietnia 2016r. po zapoznaniu się z treścią pozwu podtrzymała stanowisko zajęte wcześniej przez jej matkę i wносиła o oddalenie powództwa. (k. 35 verte)

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W. K. jest dzieckiem ze związku małżeńskiego M. K. i B. K.. Małżeństwo rozwiązano przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I C 2109/13. W wyroku tym zobowiązano pozwanego do płacenia alimentów na rzecz córki w wysokości po 250 zł miesięcznie.

Dowód: akta rozwodowe sygn. akt I C 2109/13 k. 26

W 2014 roku B. K. zgodziła się na zasądzenie na rzecz małoletniej pozwanej alimentów w kwocie 250 zł. Matka pozwanej zarabiała wówczas około 2.000 zł netto. Pozwany utrzymywał się wówczas z renty w wysokości około 600 zł miesięcznie i mieszkał razem z matką.

Dowód: zeznania B. K. złożone w charakterze strony- akta rozwodowe sygn. akt I C 2109/13 k. 24v

zeznania powoda akta rozwodowe sygn. akt I C 2109/13 k. 24v

Powód M. K. ma 54 lata, utrzymuje się z renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości około 670 zł. Choruje na nadciśnienie. Powód opiekuje się chorą matką, z którą mieszka. Matka powoda wymaga całodobowej opieki. Matka powoda otrzymuje emeryturę w wysokości 1.200 zł miesięcznie. Czynnosc za zajmowane przez nich mieszkanie wynosi około 550 zł na miesiąc, a dodatkowe opłaty to za gaz 40 zł na dwa miesiące oraz za prąd 200 zł na dwa miesiące. Powód poza alimentami na utrzymanie córki, opłaca ubezpieczenie w wysokości 35 zł na miesiąc, a także wydaje na leki około 70-100 zł. Kupuje chorej matce kremy na odleżyny, które kosztują około 40 zł oraz pampersy za około 100 zł.

Powód utrzymuje kontakt z córką. Poza alimentami daje jej okazjnie prezenty np. z okazji urodzin oraz opłacił część kosztów kursu prawa jazdy.

Dowód: zeznania powoda k. 36-36v

odcinek renty k. 5

W. K. ma 18 lat. Jest uczennicą drugiej klasy Liceum Ogólnokształcącego w B.. Nie pracuje. Nie uczestniczy w zajęciach dodatkowych, z uwagi na brak środków finansowych. Potrzebowałaby korepetycji z języka angielskiego, ale z uwagi na sytuację materialną, nie może sobie pozwolić na taki wydatek. Pozwana korzysta z Internetu, ma telefon komórkowy. Opłata za Internet i telewizję wynosi na miesiąc 93,01 zł, a za telefon komórkowy 60 zł. W obecnym roku chodziła na kurs prawa jazdy.

Matka pozwanej, B. K. ma 50 lat. Pracuje w banku i otrzymuje wynagrodzenia za pracę w wysokości około 2.000 zł na miesiąc. B. K. wynajmuje dwupokojowe mieszkanie, w którym mieszka razem z córką. Opłaty za mieszkanie wynoszą miesięcznie: czynsz około 776,13 zł, prąd 100 zł, gaz 40 zł, TV kablowa i Internet 93,01 zł. B. K. spłaca pożyczkę zaciągniętą z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, której miesięczna rata wynosi 444,44 zł.

Dowód: zeznania pozwanej W. K. k. 36v

zeznania świadka B. K. k. 35v-36

zaświadczenie o zatrudnieniu k. 15

potwierdzenia przelewów k. 17-18

potwierdzenie płatności za prąd k. 18

umowa pożyczki k. 19-20

kopia umowy najmu lokalu k. 21-22, 16

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda M. K. odnośnie jego sytuacji rodzinnej, materialnej i możliwości zarobkowych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. K. oraz pozwanej W. K. w zakresie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej, wydatków ponoszonych na nią oraz warunków materialnych matki pozwanej.

W ramach postępowania dowodowego Sąd przeprowadził dowód z dokumentów przedstawionych przez strony oraz akt sprawy o sygn. akt I C 2109/13 Sądu Okręgowego w Toruniu.

Przechodząc do rozważań prawnych należy stwierdzić, że podstawą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie są art. 135 i 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio). W myśl art. 138 krio zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego można żądać w razie zmiany stosunków. Rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą się uchylić od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, jedynie jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (art. 133 §1 i 3 krio). Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy natomiast od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 krio). W ramach prowadzonego postępowania dowodowego Sąd stwierdza, kiedy po raz ostatni ustalono obowiązek alimentacyjny oraz jakie okoliczności faktyczne mogły spowodować zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej oraz możliwości zarobkowych powoda.

W niniejszej sprawie obowiązek alimentacyjny M. K. na rzecz pozwanej W. K. ustalony został w wysokości 250 zł miesięcznie wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I C 2109/13. Na podstawie dowodów przedstawionych przez strony Sąd uznał, że nie nastąpiła zmiana okoliczności faktycznych, które spowodowały zmianę możliwości zarobkowych powoda lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w sytuacji majątkowej stron postępowania nie zaszła żadna istotna zmiana. Powód, podobnie jak w czasie sprawy rozwodowej, mieszka z chorą matką, którą się opiekuje. Wysokość świadczenia, z którego się utrzymuje nie uległa zmianie, podobnie jak koszty związane z korzystaniem z mieszkania. Powód prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z chorą matką, która również posiada stały dochód w postaci emerytury.

Podobnie wygląda sytuacja matki pozwanej. B. K. pracuje wciąż w tym samym zakładzie pracy. Wysokość jej wynagrodzenia też nie uległa zmianie. Dodatkowy wydatek obciążający ją obecnie stanowi konieczność spłacania pożyczki zaciągniętej Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Jedyna zmiana jaka zaszła w sytuacji stron to fakt, że W. K. ukończyła 18 lat. Jednakże jest ona obecnie uczennicą szkoły średniej. Nie jest w stanie utrzymać się sama. Nie można od niej także wymagać, aby podjęła jakiekolwiek inne kroki w kierunku usamodzielnienia się, niż kontynuowanie nauki. Tym samym, obowiązek alimentacyjny obojga rodziców pozostaje wciąż aktualny. Sytuacja materialna powoda nie uległa zmianie od ustalenia wysokości alimentów przez Sąd Okręgowy w Toruniu. Nie sposób zatem uznać, że kwota zasądzona wówczas na rzecz pozwanej stanowi dla niego nadmierny uszczerbek. Powód otrzymuje co prawda niewysokie świadczenie, ale gospodarstwo domowe prowadzi wspólnie z matką, która otrzymuje wyższy dochód od niego.

Wskazać w tym miejscu należy, że obowiązek alimentacyjny powoda względem córki ma pierwszeństwo przed innymi jego zobowiązaniami. Podkreślić także trzeba, że kwota renty alimentacyjnej nie jest wygórowana i uwzględnia trudną sytuację powoda. Nie ulega wątpliwości bowiem, że potrzeby materialne pozwanej W. K. są większe. Wskazać można chociażby na fakt, że pozwana potrzebowałaby korepetycji z języka angielskiego lub brałaby udział w dodatkowych zajęciach pozalekcyjnych, gdyby było ją na to stać.

Tym samym w ocenie Sądu nie ma żadnych podstaw do obniżenia wysokości renty alimentacyjnej ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I C 2109/13.

Mając powyższe na względzie, Sąd oddalił powództwo.

Ze względu na charakter sprawy oraz trudną sytuację materialną powoda Sąd nie obciążył go kosztami sądowymi na podstawie art. 102 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi/pozwanemu,
2. przedłożyć akta z apelacją lub za 14 dni,

B., 05/05/2016